

POGORZEL (2) *sb f*

Oba o oraz e jasne.

sg N pogorzel (1). ◇ [G pogorzeli. ◇ I pogorzela.] ◇ L pogorzeli (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

*Pożar, spłonięcie w pożarze; combustura Mącz (2) : Tegoż roku nocy Wielkonocney Rádomńkie miáltecżko w Sierádzkiej ziemi pogorzáło/ tám plagę iáwną Bog raczył okázác/ iż skoro po pogorzeli/ wilcy przyfzli káfáli ludzie niedbáiąc obrony *BielKron* 417v; *Mącz* 509a; [Ukazali wolność JKM [...] od wszystkich trybutów dla pogorzeli *LustrKra*k 119; W tym mieście [*Zakrocymie*] jest domów wszytkich i siedlisk niezabudowanych po pogorzeli 276 *LustrMaz* I 141; Bywało w tym mieście rzeźników miejskich przed pogorzela czasem 10, czasem 12 *LustrMaz* II 2, 42; *LustrRaw* 43, 86].*

Synonimy: ogień, pożar, spalenie.

Cf [POGORZELINA]

MP